

ŠKOLNÍ ZPRAVODAJ

PROSINEC 2025

ROČNÍK 2025/2026
ZÁKLADNÍ ŠKOLA ZA ALEJÍ

2

Obsah

Úvod.....	6
1. Podzimní vzpomínky	6
1.1. Adaptační pobyt 8. A.....	6
1.2. Vycházka třídy MB.....	7
1.3. Halloween v 7. B.....	7
2. Canisterapie ve školní družině	8
3. Návštěva zlínského centra ROBOTA	8
4. Šestý ročník v Brně.....	12
5. Mezinárodní týden na Za Alejí	13
6. Akce třídy MB.....	13
6.1. Co jsme se dozvěděli o Uherském Hradišti	13
6.2. Výtvarka podle soch Idy Vaculkové.....	14
6.3. Uherské Hradiště z výšky.....	14
7. Exkurze našich deváťáků	15
7.1. Dům přírody CHKO Bílé Karpaty.....	15
7.2. Návštěva Uherskohradištské nemocnice a.s.....	16
7.3. Jeden den středoškolákem.....	16
7.4. Veletrh středních škol	17
7.5. Zážitekové dny na SŠPHZ.....	17
8. Vánoční nálada našich pátáků	17
9. Vánoční jarmark ve fotografiích	19

Úvod

Vážení čtenáři,

rok se s rokem sešel a my vám přinášíme nové vydání vánočního Školního zpravodaje. Přečtete si zde o podzimních aktivitách našich tříd, nahlédneme společně do zajímavých exkurzí i zahraničních spoluprací naší Zaalejky a nevynecháme ani milé setkání s canisterapií ve školní družině. Čekají vás reportáže z výletů, návštěv odborných pracovišť i pohled na to, jak se naši deváťáci připravují na další studijní cestu.

Závěrem se naladíme na vánoční atmosféru, která u nás tradičně vrcholí velkým školním jarmarkem, jednou z nejvýznamnějších akcí roku, doprovázenou vystoupeními žáků i učitelů a příjemným setkáváním celé naší školní komunity.

Do nadcházejících svátečních dnů přejeme jménem celé naší redakce všem žákům, rodičům, pedagogům i přátelům školy klidné a radostné Vánoce!

Váš Školní zpravodaj

1. Podzimní vzpomínky

1.1. Adaptační pobyt 8. A

Ahojte všichni,

ráda bych vám napsala něco málo o našem adaptačním pobytu. Naše třída 8. A se v den 22. 10. 2025, tedy ještě před podzimními prázdninami, vydala na adaptační pobyt do rekreačního střediska Radost ve Vřesovicích. Náš adapták začal tím, že ve středu ráno okolo 7.50 jsme měli sraz před školní družinou, kam pro nás přijel objednaný autobus.

Z Hradiště jsme se vydali cca v 8.00 hodin. Cesta trvala asi 30 minut. Jakmile jsme přijeli, tak jsme vyházeli kufry a batohy z autobusu. Jelikož před námi byli na adaptačním pobytu šestáci, neměli jsme se zatím kam nastěhovat, a tak jsme šli na procházku na svatý Klimentek. Asi o hodinu později už jsme měli volné pokoje, takže jsme se mohli jít ubytovat, ale ještě před ubytováním jsme si poslechli pravidla našeho pobytu. Po ubytování následoval odpolední klid, potom už jsme šli hrát společné hry. Ty jsme hráli téměř do večera. Poté následovala večere a pak jsme měli volno až do deseti hodin, kdy nastala večerka.

Další den jsme vstávali ráno v 7.40. V osm hodin byla snídaně a pak jsme celé dopoledne hráli seznamovací hry. Po obědě jsme měli odpolední klid, s holkami jsme šly ven hrát volejbal a kluci hráli fotbal. Po odpoledním klidu následovaly opět hry s přestávkami a aktivita venku. Jednalo se o nasbírání různých přírodnin a následně jsme z nich dělali lesní skřítky. Také jsme museli doplnit naši energii, takže následovala svačinka. Poté jsme hráli hry vevnitř, jelikož bylo skoro celý den špatné počasí. Nemohli jsme proto ani neopékat špekáčky, ale jelikož jsme měli moc hodné kuchařky, tak nám je udělaly v troubě. Potom vše

probíhalo stejně jako předešlý den. Měli jsme volno a většina z nás se šla sprchovat a vyčistit si zuby. V deset hodin nastala večerka.

Třetí den byl naším posledním. Ráno byl zase budíček v 7.40 a snídaně v osm. Po snídani už jsme si šli balit věci a okolo jedenácté pro nás přijel autobus a dovezl nás zpátky do Uherského Hradiště.

Veronika Podešvová, 8. A

1.2. Vycházka třídy MB

Byli jsme v lese a poznali jsme hodně nových věcí. Byl to dobrý zážitek a viděli jsme srnky.

Lilly Anna Formanová

Lužní les je les, který je blízko u řeky. Tento les je na jaro zaplavený.

Emma Hubáčková

Proč se říká, že se někdo třepe jako osika? Protože se list osiky třepe více než jiné listy. To je proto, že má placatý stonek.

Marek Neuwirth

Dub letní a dub zimní poznáme tak, že list letního dubu vypadá, jakoby měl kraťasy. Naopak zimní má jakoby dlouhé tepláky.

Radim Hladík

Periodická tůň jednou za rok vyschne. Pijí z ní zvířata a jiná se v ní rozmnožují.

Mikuláš Frantík

Hálka je úkryt pro miminka brouků i potrava. Roste na listě nebo se vytvoří z žaludu.

František Knot

1.3. Halloween v 7. B

V pátek 31. 10. jsme měli ve škole Halloween. Měli jsme přijít v nějakých kostýmech. Já a moje kamarádka jsme šly za anděly. Parlamentáci si pro nás připravili program na druhou

hodinu. Začali jsme tím, že jsme našli papírek, na kterém byla místo písmen čísla, takže jsme museli hledat nápovědu, abychom to mohli rozluštit. Našli jsme. Byla na ní abeceda a každému písmenu byla přiřazená číslice, takže jsme to měli jednodušší. Rozluštili jsme tedy šifru, pak jsme se rozdělili na dva týmy a skládali jsme obrázkové puzzle. Jeden z týmu to následně šel zkontrolovat do druhého týmu. Pak jsme se společně vydali hledat dýni. První jsme byli u bufetu, odtud jsme utíkali k fyzice, ale nebyl to náš lísteček, takže jsme se museli zase vrátit. Nakonec nás instrukce zavedly do jídelny, kde byla naše dýně i nějaké sladkosti. Pak jsme se vrátili do třídy, kde jsme si chvíli ještě pouštěli písničky a kreslili jsme, co se nám vybaví, když se řekne Halloween. Na závěr jsme se fotili. To byl náš Halloween.

Nikol Medková, 7. B

2. Canisterapie ve školní družině

Prvňáci ze školní družiny měli možnost zažít krásné odpoledne s canisterapeutickými pejsky. Při setkání se naučili, jak přistupovat k pejskům, jak jim obléct postroj, jak je krmit a mnoho jiných věcí. Canisterapie pomáhá u dětí snižovat stres, podporuje komunikaci, rozvíjí jemnou motoriku, ale odbourává i strach ze psů. Děti si odpoledne užily.

Světlana Habartová

3. Návštěva zlínského centra ROBOTA

V pátek 17. 10. 2025 se třída 8. B vydala na dlouho očekávanou exkurzi do Zlína, konkrétně do centra ROBOTA, které provozuje Univerzita Tomáše Bati. Toto centrum se

zaměřuje na kreativitu, zručnost a udržitelnost – tedy na dovednosti, které mají velký význam nejen ve škole, ale i v běžném životě.

Ráno jsme vyrazili vlakem z Uherského Hradiště a po klidné cestě jsme dorazili do Zlína. Po krátkém přesunu jsme došli do centra ROBOTA, které se nachází v továrních prostorech 44. budovy areálu SVIT. Tam se nás ujala paní Honsová z UTB se svými kolegy. Hned na úvod nás čekala kreativní rozcvička. Rozdělili jsme se do čtyř týmů a každý tým dostal stejné zadání – nakreslit jablko. Mělo to však háček. Každý člen týmu musel jablko nakreslit trochu jinak. Byla to výborná aktivita na rozehtání, která nás naladila na celý den.

Poté jsme se rozdělili na dvě skupiny – kluky a holky. Kluci se nejdříve pustili do stavebnice LEGO Education, se kterou plnili různé konstruktérské, kreativní a programátorské úkoly. Holky mezitím tvořily vlastní design mikin a triček. Každý si přinesl svůj kousek oblečení, který si mohl ozdobit originálním potiskem a na památku odnést domů. Kdo měl hotovo dříve, mohl si vyzkoušet i pájení a vyrobit si malou lampičku. Po určité době jsme se vystřídali, aby si všichni mohli zkusit obě činnosti.

Celý den nás také provázela dlouhodobý týmový úkol. Celá třída si měla vylosovat téma – my jsme si vylosovali hodinu zeměpisu. Z tohoto zadání jsme měli vytvořit mechanickou instalaci, a to z odpadních materiálů. K dispozici jsme měli například laserovou řezačku, elektromotory a další nástroje. I přes náročnost úkolu jsme se s ním poprali s nadšením a nechyběla ani spousta smíchu a spolupráce.

Celý den v centru ROBOTA byl plný nápadů, technických výzev a nových zkušeností. Naučili jsme se, že tvořivost a udržitelnost mohou jít ruku v ruce, a že i z odpadu může vzniknout něco originálního a užitečného. Na závěr jsme se spokojení a trochu unavení vrátili vlakem zpět do Uherského Hradiště s hlavou plnou inspirace a s pocitem, že jsme strávili den opravdu smysluplně.

Dana Šimíková

V úterý 11. 11. jsme měli naplánovanou cestu do Zlína. V sedm hodin byl sraz na vlakovém nádraží. Vstávala jsem 6.40, no hrůza. Všichni jsme byli na místě včas, takže jsme mohli vyjet. Cesta byla náročná, čekali nás dva přestupy. Naštěstí jsme všechno stihli, i když jeden vlak měl zpoždění, takže jsme museli popoběhnout. No ale už musím k věci. Po příchodu do dílny nás nejprve provedli celou halou. Povyprávěli nám, co všechno se u nich dělá. Všichni tam byli moc milí. Po tomto úvodu nás rozdělili do skupin a stavěli jsme co největší věž z paliček a plastelíny. Na první pokus se to téměř nikomu nepovedlo, ale další pokusy už byly lepší. Následně jsme se rozdělili do dalších skupin a vybírali jsme si téma, které nás mělo celým dnem provázet. Tématem se stal Čarovný les. Pak jsme pracovali ve skupinách na třech stanovištích.

Naše první zastávka bylo stavění z lega. Byla to zábava. Skládali jsme lego, potom jsme ho ovládali. Následoval Čarovný les, který jsme dotvářeli po první skupině. To nejlepší zůstalo na konec – potisk trička.

Na každém stanovišti jsme se zdrželi zhruba hodinu a dvacet minut, což nechápu, protože to uběhlo strašně rychle. Na oběd jsme si objednali MC Donald's, poté jsme odcházeli na vlak. Přestupů nebylo. Mega jsem si to užila.

Kateřina Unčovská, 7. B

V úterý jsme jeli se třídou do Zlína. V 7 hodin jsme měli sraz na vlakovém nádraží, všichni tam byli včas. V 7.14 nám odjížděl vlak z Uherského Hradiště. Přesedali jsme ve Starém Městě, tam jsme přecházeli v pohodě z vlaku na vlak. Zhruba o půl deváté jsme byli na místě. Cesta k dílně trvala tak deset minut, ale pak nás čekal výstup několika schodů. Bylo to náročné, ale dali jsme to. U vstupu nás čekala paní Jitka, která se nám představila a vzala nás do dílny. Řekla nám, co budeme dělat, potom nám ukázala nejrůznější věci a říkala, jakým způsobem byly vyrobeny. Pak nás rozdělila do skupin. Jedna skupina šla na trička, druhá na Čarovný les a třetí na lego. Třetí skupina byla naše. Skládali jsme z lega různé stavby a paní Jitka nám k nim říkala příběhy. Na Čarovném lese jsme museli udělat něco k tématu. Někdo udělal něco

ze hry, někdo les. Já jsem udělal z Clashes royal night witch. Potom jsme si šli vyrobit trička. Mohli jsme si na ně dát, co jsme chtěli kromě značek. Ve 14.00 jsme odjížděli domů a v 15.10 jsme byli v Uherském Hradišti. Já jsem si to užil.

Jiří Kadlčík, 7. B

Robota ve Zlíně je ukázka toho, jak funguje příprava potisku trička. Zvenku to vypadá jako velká firma, uvnitř to není o moc lepší. Vyzkoušeli jsme si potisk trička a vymýšleli jsme Čarovný les. Potisk trička se dělal docela lehce. Stačilo navrhnout obrázek nebo text do počítače, pak to přešlo přes software do stroje, který to vytiskl. To jsme museli oloupat, aby to nebyl jen černý obdélník. Jakmile bylo vyloupano, zahřálo se tričko na 32 stupňů, potom jsme přiložili šablonu na tričko a vložilo se to do přístroje, kde se to znovu zahřálo na 32 stupňů. Potom jsme chvíli čekali, než to vychladne a jen jsme strhli fólii. Vypadá to hodně složitě, ale je to docela lehké. Určitě doporučuji návštěvu všem.

Tadeáš Krč, 7. B

11. 11. jsme se podívali na nové místo. Jmenuje se Robota. Hned po příjezdu nás uvítala hromada schodů. Naše dílny byly až nahoře. Kolem nás byla spousta přístrojů a počítačů, ale také různých materiálů – dřevo, karton a železo. Na začátek nám řekli něco málo o tom, co zde dělají. Potom jsme šli na náš první úkol. Ve skupinách jsme stavěli co nejvyšší věž ze špejlí, izolepy, gumičky atd. Nahoře musela být připevněna těžká kulička plastelíny, což celý úkol

ztěžovalo. Pak jsme se rozdělili na tři skupiny a šli jsme dělat něco kreativního. Naše skupina dělala nejprve potisky na trička. Vybrali jsme jednobarevný motiv. Náš vzor vytiskl stroj a poté jsme ho nalepili. Druhý úkol byl lego. Díky spolupráci jsme něco postavili. Nakonec jsme měli z různého materiálu vytvořit kouzelný les. Pak jsme jeli zpátky domů vlakem.

Adéla Fůsková, 7. B

Ráno jsem vstala poměrně brzy, protože jsme jeli do Roboty. V 7.00 jsme se sešli na vlakovém nádraží v Uherském Hradišti. Vlak nám jel v 7.14 s tím, že nás čekalo přesezení ve Starém Městě a v Otrokovicích. Jakmile jsme vystoupili, vydali jsme se na zbytek cesty pěšky. Cesta nám zabrala asi 5 minut. V Robotě nás čekalo uvítání a uvedení do tématu. Nejprve jsme si v 5 skupinkách vyzkoušeli stavět co nejvyšší věž z omezeného materiálu. Přestože se nám to moc napoprvé nepovedlo, o něco víc se nám to dařilo spravit při druhém pokusu. Pak nás rozdělili do tří skupin, ve kterých jsme zůstali po zbytek dne. Naše skupina šla první na potisk triček. Na práci se mi líbilo, že jsme si vše dělali prakticky sami. Vybrali jsme si motiv, oloupali ho, nalepili na tričko a následně sloupili. Já jsem dělala tričko ještě pro kamarádku, která byla u zubaře.

Dále se naše skupinka posunula k legu, kde jsme si zkoušeli stavět ekosystém a dívali jsme se, jak se řítí tsunami. A nakonec jsme se přesunuli k modelu Čarovného lesa, jehož téma jsme si vylosovali již na začátku. Model jsme dotvořili, polepili a celkově o kousek posunuli dál. V Robotě sice byla spousta jiných věcí, např. 3D tiskárny, lasery i virtuální realita, ale na to nám už bohužel nezbyl čas. Na Robotě je skvělé, že tam můžete přijít v nějaké speciální dny a cokoli si vyzkoušet. Vítán je opravdu každý. Mají speciální akce jako třeba Sobota v Robotě. A tady naše cesta skoro končí. Zbývá už jen cesta domů. Během cesty jsme zase dvakrát přesezení, ale dopadlo to dobře. Jakmile jsme dojeli do Hradiště, každý si šel svou vlastní cestou. I já, která jsem jela do Jarošova zpátky domů.

Rozálie Kroutilová, 7. B

V úterý 11. 11. jsme jeli se třídou do zlínské dílny Robota. Sraz byl v 7.00 na vlakovém nádraží. Tam jsme se sešli celá třída a v 7.14 nám jel vlak. Bleskově jsme nasedli a jeli jsme jen do Starého Města. Tam jsme přesezení. Museli jsme pospíchat, aby nám druhý vlak neujel. Nasedli jsme a vysedli jsme v Otrokovicích. Následoval zase rychlý přesun na další vlak. A potom už jsme jeli přímo do Zlína. Ve Zlíně jsme viděli trochu sněhu. Samozřejmě jsme si ho všichni vyfotili. Při příchodu do budovy nás čekala malá rozsvička, protože dílna byla až v 5. patře. Vyšli jsme nahoru, paní učitelka zazvonila a po nějaké chvilce nám přišla otevřít paní Jitka, která nám řekla, ať jdeme za ní, a tak jsme šli. Nejprve jsme si odložili věci a vydýchali jsme se. Potom jsme přešli

ROBOTA

do místnosti, ve které nás uvítali, představili se nám, řekli nám, že jim všem můžeme tykat a řekli nám, co tady vyrábí.

Ukazovali nám 3D postavičky a kožené výrobky. Pak jsme přešli do další místnosti, spíše haly, kde nás Jitka rozdělila do skupin a každé skupince dala krabičku, ve které jsme našli špejle, lepicí pásku, provázek a plastelínu. Z toho jsme měli postavit co nejvyšší věž. Poté jsme se rozdělili na tři skupiny. Jedna skupina odešla na lego, další na trička a poslední, naše skupina, šla pracovat na Čarovném lese. Téma práce nám vylosovala paní učitelka Dana. Na začátku jsme moc nevěděli, co budeme tvořit, ale pomalu jsme něco málo vymysleli. Dali jsme tam spícího Gufiho, zřícené letadlo, houby, stromy. Po nějaké době si skupiny vyměnily místa a my jsme si šli vyrobit tričko. Vybrali jsme si potisk trička i barvu potisku, potom se nám vytiskla šablona, kterou jsme museli vyloupat. Nakonec jsme to dali zažehlit do stroje, sloupili fólii a triko bylo hotovo. A měli jsme také oběd, který jsme objednávali z MC Donald's.

Claudia Moawad Elsaid Salama, 7. B

4. Šestý ročník v Brně

Ve čtvrtek 20. listopadu jsme se my, žáci šestých ročníků, vydali na nevšední výlet do Brna, který nás doslova zavedl až do vesmíru. Nejprve jsme navštívili hvězdárnu, kde pro nás byl připraven program s názvem Vesmír všemi smysly. Už samotný název sliboval zážitek, který rozhodně nezklamal. Dozvěděli jsme se, jak se dá vesmír osahat a opravdu jsme si mohli sáhnout na modely vesmírných těles. Překvapilo nás, že komety mohou mít svou typickou, a ne zrovna příjemnou, vůni. Dokonce jsme zjistili, jakou příchutí by

mohl mít Saturnův měsíc Enceladus, což byl zážitek, který jsme rozhodně nečekali. Lektorka nám vše poutavě vysvětlovala a díky ní jsme se na vesmír mohli podívat úplně jinýma očima. Nebyl to už jen nekonečný prostor plný hvězd, ale tajemné místo plné vůní, chutí a příběhů.

Po skončení programu jsme se přesunuli do zábavně-vědeckého centra VIDA!, kde jsme mohli pokračovat v objevování. Čekala nás tam spousta interaktivních exponátů, které jsme si mohli sami vyzkoušet. Měřili jsme rychlost svých reakcí, zkoumali fyzikální jevy, stavěli, testovali a objevovali, jak fungují věci kolem nás. VIDA! nás bavila od první chvíle. Každý si tam našel něco, co ho zaujalo.

Náš výlet byl plný nových poznatků i skvělých zážitků. Domů jsme se vraceli nejen unavení, ale hlavně nadšení. A možná se mezi námi po tomhle dnu opravdu probudil budoucí astronom, vědec nebo třeba astronaut.

Max Čechmánek, 6. A

5. Mezinárodní týden na Za Alejí

V naší škole rádi přivítáme návštěvy pedagogů i žáků ze zahraničí. Je to příležitost sdílet to, co se nám daří, a zároveň získat nový pohled na naši práci. Děti mají možnost potkat vrstevníky z jiných zemí, zažít jejich kulturu a způsob učení. Stejně zážitky pak čekají i naše žáky, když vyrážejí do zahraničí.

Minulý měsíc k nám přijeli učitelé z anglického Bridgwateru a následně se k nim přidaly hned dvě další skupiny – pedagogové z Turecka a žáci i učitelé z Walesu. Co nás na tom těší? Především dlouhodobá spolupráce. Se školou Bodnant Community School v Prestatynu ve Walesu máme dlouholeté partnerství, původně v rámci programu Erasmus+. A i když Velká Británie již není součástí EU, naše spolupráce běží dál. Ukazuje se, že partnerství nestojí na grantech, ale na skutečném vztahu, který dává smysl oběma školám.

Z Walesu k nám dorazila skupina žáků i pedagogů, kteří se zapojili do výuky v našich třídách. Děti zažily společné aktivity se svými českými vrstevníky a skupina společně navštívila ekocentrum Trnka, Snoezelen v Akropolisu a Pevnost poznání v Olomouci.

Škola nedaleko města Mardin na jihovýchodě Turecka je naším novým partnerem. Vybrala si nás na základě výsledků našich projektů a práce v oblasti podpory dětí a třídních kolektivů. Přijela k nám skupina pedagogů různých aprobací, kteří se zajímali o naše třídnické hodiny, adaptační aktivity a fungování školního poradenského pracoviště.

Je to pro nás ocenění, a také potvrzení, že naše práce má přesah i mimo Českou republiku.

Kristýna Horáková

6. Akce třídy MB

6.1. Co jsme se dozvěděli o Uherském Hradišti

Třída MB byla v jezuitské koleji na výstavě o dějinách města Uherské Hradiště. Co jsme se dozvěděli?

Uherské Hradiště bylo na ostrově.
 Občané se učili střilet, ve městě byla střelnice.
 Město nikdy nebylo dobyto.
 Dřívějším policistům se říkalo biřicové.
 Město založil Přemysl Otakar II.
 V červené věži ukládali střelný prach. Pak ta věž vybuchla.
 Dělové koule byly nejdřív kamenné, pak kovové
 a pak plněné střelným prachem.
 Na náměstí byla studna.
 Na náměstí byl pranýř, kam přivazovali lidi, kteří byli
 nepoctiví. Pak se jim ostatní mohli smát.
 Uherské Hradiště se dřív jmenovalo Nový Velehrad.
 Patronkou města je svatá Viktorie a svatý Jiří.
 Když někdo na město útočil, tak strhli most přes
 Moravu a nikdo se tam nedostal.

Eliška Janíková

6.2. Výtvarka podle soch Idy Vaculkové

Ve výtvarce jsme se inspirovali sochami paní Idy Vaculkové.

Ida Vaculková byla slavná hradištská výtvarnice.

Dělala sochy.

Jedna velká je na nádvoří knihkupectví Portál. Jmenuje se Kouzelník.

Sochy jsme si ve výtvarce nakreslili.

Dali jsme jim svoje názvy. Přijďte se podívat do 2. patra na síť.

Zkuste si obrazy také pojmenovat a pak se podívat, jaké jméno dostaly od nás.

Eliška Janíková

6.3. Uherské Hradiště z výšky

Se třídou jsme měli možnost podívat se na Uherské Hradiště z věže. Bylo to velice zajímavé, protože jsme viděli město z výšky a snažili jsme se poznat některá místa. Potom jsme šli kolem sochy s názvem Kouzelník od paní sochařky Idy Vaculkové a vystoupali po dřevěných točitých schodech do kavárny Portál.

Eliška Janíková

7. Exkurze našich deváťáků

7.1. Dům přírody CHKO Bílé Karpaty

Dne 4. listopadu 2025 podnikla třída 9. C školní exkurzi do Domu přírody CHKO Bílé Karpaty ve Veselí nad Moravou. Do cíle jsme cestovali vlakem, což nám poskytlo klidný začátek dne a zároveň možnost pozorovat proměňující se krajinu, která se stala naším hlavním tématem. Po příjezdu nás přivítali pracovníci návštěvnického centra a ujali se nás formou komentované prohlídky.

Expozice Domu přírody je moderně a velmi nápaditě zpracovaná. Postupně jsme procházeli jednotlivé tematické celky, které přibližují nejcennější ekosystémy Bílých Karpat. Nejprve jsme navštívili sekci Louka, kde jsme se dozvěděli o mimořádné druhové rozmanitosti karpatských luk, které patří k nejbohatším v Evropě. Seznámili jsme se s tradiční péčí o krajinu, především s mozaikovým sečením, jež je důležité pro udržení rozmanitého rostlinného i živočišného složení. Zmínka padla také o orchidejových loukách v oblasti Čertoryjí či Horňácka, kde je možné nalézt mnohé vzácné druhy.

Následovala část Les, kde jsme mohli vnímat rozdíly mezi přirozenými lesními společenstvy a hospodářskými porosty. Velkou pozornost vzbudila rovněž sekce Podzemí, která nám přiblížila život ukrytý pod povrchem krajiny, včetně půdních organismů. Součástí expozice byla i interaktivní stanoviště, například práce s vodním prvkem, která názorně ukazuje vliv vody na podobu krajiny.

V závěru jsme se věnovali lidským aktivitám v Bílých Karpatech, a to v historickém i současném kontextu. Dozvěděli jsme se o kolonizaci karpatské krajiny, o životě pastevců, sekáčů trávy či drobných hospodářů. Velmi zajímavé byly také informace o bylinkářských tradicích a o pověstech kolem tzv. žitkovských bohyní, které byly známé svými léčebnými a duchovními praktikami.

Exkurze byla celkově velmi přínosná, poutavá a zanechala v nás mnoho dojmů. Moderní pojetí expozice, doplněné kvalitním výkladem, nám umožnilo lépe pochopit význam ochrany přírody a kulturní krajiny. Výlet se vydařil nejen po vzdělávací stránce, ale také jako příjemně strávený společný den.

Jan Voltemar

7.2. Návštěva Uherskohradištské nemocnice a.s.

Ve čtvrtek 23. října se skupina 14 žáků devátých tříd vypravila na exkurzi do hradištské nemocnice. Žáci byli na začátku seznámeni s možností studia zdravotnických oborů jako praktická/všeobecná sestra a zdravotnický laborant.

Následně byli zdravotnickým personálem vyškoleni v důkladném mytí a dezinfekci rukou, což si mohli i prakticky vyzkoušet. Žáci pokračovali prohlídkou potrubní pošty, dětského a hematologicko-transfuzního oddělení. Deváťáci mohli zblízka poznat prostředí nemocnice a seznámit se s prací zdravotníků. Snad jim tato exkurze pomohla v rozhodování se o tom, na jakou střední školu si podat přihlášku.

Marie Ovčáčková

Ráno jsme se sešli v šatně a počkali na všechny. Jakmile jsme byli všichni, mohli jsme vyrazit na cestu směrem k nemocnici. Naši skupinu tvořili žáci ze všech devátých tříd. Po pár minutách jsme došli k nemocnici a tam si nás vzal jeden pán, který nás zavedl do promítací místnosti, aby nám řekl, co se bude dít. Jako první nás zavedl na dětské oddělení, kde jsme se podívali do jednoho pokoje. Poté jsme se přemístili do podzemí, kde jsme viděli poštu a bylo to velmi zajímavé. Nakonec jsme se rozloučili a šli zpátky do školy.

Ester Kaplanová, 9. B

7.3. Jeden den středoškolákem

Dne 11. 11. jsme se v 8 ráno vydali na SŠPHZ v Uherském Hradišti. Měli jsme tam program, který se skládal ze tří částí. Jako první jsme se rozdělili do 3 skupinek a poté se každá zvlášť vydala na své stanoviště. 1. stanoviště bylo o tom, že jsme si vygravírovali svůj obrázek nebo text na klíčenku ze dřeva. Na 2. stanovišti jsme si dělali z 3D tiskárny mosty a pak jsme si je slepovali dohromady. Na 3. stanovišti jsme

SŠ-PHZ
VOŠ-UH Střední škola průmyslová, hotelová,
zdravotnická a Vyšší odborná škola
Uherské Hradiště

pracovali s tabulí, na které jsme měli spojit trubičky a zapojit dráhu. Potom jsme programovali robota, který sjížděl námi naprogramovanou dráhu. Program zakončovala přednáška, na které nám řekli něco o této škole a zeptali se nás, jestli máme nějaké otázky, na které nám mohou odpovědět. Poté už jsme se jenom rozloučili a vydali se nazpět do školy. Užili jsme si to tam.

Sabina Bruková, 9. B

7.4. Veletrh středních škol

V pátek 7. 11. jsme se vydali na veletrh středních škol do Klubu kultury v Uherském Hradišti, který nám má pomoci při výběru střední školy. Proto se zde nacházelo několik desítek stánků středních škol ze Zlínského kraje. Byly zde průmyslové a zdravotní školy, gymnázia i další školy. U každého stánku byli zástupci z řad učitelů i žáků, kteří nám předávali informace o přijetí na danou školu (počty podaných přihlášek, počet přijatých atd.).

Během veletrhu se na pódiu odehrávala různá představení. Měli jsme také možnost vidět barmanskou show.

Marek Malovaný, 9. B

7.5. Zážitkové dny na SŠPHZ

Dne 3. 12. jsme se šli podívat na střední školu SŠPHZ, abychom se rozhodli o naši budoucnosti. Jakmile jsme přišli ke škole, tak jsme se rozdělili do skupinek a mohli jsme jít na stanoviště, která byla rozmístěná v různých částech celé školy.

Nejprve se naše skupina šla podívat na průmyslovku a tam jsme si vyzkoušeli virtuální realitu. Poté jsme zavítali na zdravotku, kde jsme si zopakovali první pomoc. Na předposlední stanoviště jsme se vydali do planetária, kde jsme zhlédli film. Poslední stanoviště se nacházelo ve cvičné restauraci, kde jsme dostali na ochutnání palačinku a koktejl.

Do školy jsme se vrátili na poslední hodinu. Celou akci jsme si moc užili a mohli jsme si udělat představu o studiu na této střední škole.

Ester Kaplanová, 9. B

8. Vánoční nálada našich páťáků

Stromky už se sekají,
baňky už se vyrábí.
Nálada je vánoční,
teplý čaj a rolka vánoční.
My už jsme v posteli,
maminka jde číst pohádky.
Mikuláš a čert chodí po ulici
rozdávat radost ostatním.
Vánoce jsou čas klidu a míru.
Zvonek zvoní,
dětí běží,
dárky si rozbalují.

Anna Hudcová, 5. B

Vánoce na míru
jsou trochu na bídu.
S mamkou a rodinou
můžem chvilku spočinout.
Vedle mamky ke gauči se můžu zasunout.
Čekám na Ježíška s rodinou,
po škole si jdu lehnout.
Vánoce jsou vždycky super,
ráno vstávám jako raper.
Venku je sněhu jako plevele.

Ondřej Salajka, 5. B

Když po roce Vánoce zas přijdou k nám,
dej si čaj a koledy si zahraj.
Ozdob si stromeček a celý dům.
A jestli ti to nepříjde fuj,
zabij si kapra a prostři stůl.
Zvoneček zazvoní a Ježíšek je tu.
Tohle všechno skončí,
ale můžeš se těšit zase na další srandu.

Milada Jahodová, 5. B

Vánoce jsou tady,
čas je na záhady.
Máme dobré nápady.
Jsme nadšení o 106,
venku slyším chřest,
máme hodně nových cest.

Tomáš Otrusina, 5. B

Vločky padají za okny,
doma jsou slyšet jen koledy.
Venku jsem viděla srnku,
doma mám kakao v hrnku.

Anna Vavříková, 5. B

Venku padá sníh,
slyšet je jen smích.
Máma plete vánočku,
máme jí dost pro kočku.
Doma už jsou dětičky,
jdou péct perníčky.

Veronika Macečková, 5. B

Na Štědrý den vstanu a rozbalím poslední políčko v kalendáři. Obleču si šaty a nasnídám se. Pak nás se ségrou máma s tátou fotí u stromečku. Vždy tam stojíme alespoň půl hodiny. Pak se díváme na pohádky a jíme cukroví nebo jdu s kamarádkou na chvíli ven do sněhu. Čekáme na Ježíška a někdy jdeme na procházku. Na večeři míváme kapra s kaší. Kapra a ryby nemám ráda. Pak rozkrajujeme jablíčko a čekáme na Ježíška. Pak zazvoní zvonek a jdeme ke stromečku a rozbalujeme dárky.

Sofie Kutálková, 5. A

Den začíná tím, že se jdeme projít s rodinou na hřbitov a s bratrancem se koulujeme. Potom jdeme domů. Mamka začne dělat kaši a řízky. To si dám k večeři já, brácha a taťka. Mamka si dá rybu. Potom čekáme, než Ježíšek zazvoní. Jakmile Ježíšek zazvoní, tak jdeme ke stromečku. Nejprve se u stromečku vyfotíme a potom jdeme rozbalovat dárky.

Nela Navrátilová, 5. A

Asi 14 dní před Vánocemi děláme s rodinou vánoční cukroví. Díváme se na vánoční filmy a posloucháme vánoční koledy. Týden před Vánocemi zdobíme byt a stromeček. Na Štědrý den se chodíme projít, hráváme stolní hry a večer máme štědrovečerní večeři. Já většinou mívám rybí prsty a ostatní mají lososa. Po večeři se jdeme schovat do pokoje a Ježíšek nám přinese dárky. Potom je jdeme rozbalit a pak si s dárky hrajeme.

Gabriela Sládková, 5. A

9. Vánoční jarmark ve fotografiích

Prosím
Mikuláši ja
to potřebuju...

Tiráž

Redakce:

Max Čechmánek (6. A), Veronika Podešvová (8. A), Sofie Sitníková (8. B), Simona Blahová (9. A), Marek Malovaný (9. B), Ester Kaplanová (9. B)

Ilustrace:

Žáci 2. stupně

Časopis pro tisk připravila:

Mgr. Lucie Žáčková